

Άλλη μια ταινία με θέμα το Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο. Αντιπολεμική, σκληρή και βαθιά συγκινητική. Μήπως όμως διαφέρει από αυτές που έχουμε δει ως τώρα; Πράγματι ασχολείται με ένα άγνωστο κεφάλαιο του πολέμου αυτού.

Πρωταγωνιστές:

- Γερμανοί αιχμάλωτοι(κυρίως νεαρά παιδιά)
- Ο Δανός Λοχίας

Κατά τη γνώμη σας.....

- Οι ρόλοι έχουν αντιστραφεί;
- Τα βασανιστήρια που υπέστησαν οι Γερμανοί αιχμάλωτοι από τους Δανούς θα μπορούσαν να δικαιολογηθούν;.....
- Στην ταινία κυριαρχεί η αντίθεση ανάμεσα στην **αίσθηση του χρέους** και τον **ανθρωπισμό**. Τελικά τι υπερισχύει;.....
- Πώς θα χαρακτηρίζατε τον Λοχία;.....

Το μίσος του για τους Γερμανούς ξεχειλίζει όταν τους φωνάζει “Αυτή είναι η χώρα μου, έξω!”. Όμως σιγά σιγά αυτή η οργή και το μίσος μετατράπηκαν σε οίκτο και συμπάθεια για τα νέα αυτά παιδιά.

Συμφωνείτε με τη στάση του να τους προσφέρει την ελευθερία τους;

Μήπως έπρεπε να κρατήσει σκληρή και αμείλικτη στάση μέχρι το τέλος, όπως και οι συμπατριώτες του;

- Η **ανθρώπινη ζωή**(ακόμη και του κατακτητή) πρέπει να είναι η υπέρτατη αξία.

Αυτό υπαγορεύει η κοινή λογική. Στις μέρες μας πιστεύετε ότι ισχύει αυτό;

- Σε ένα πόλεμο υπάρχουν τελικά νικητές ;.....

«Μια άδικη ειρήνη είναι καλύτερη κι από τον πιο δίκαιο πόλεμο» Κικέρων

Συμφωνείτε με την άποψη αυτή;